

Formulara propriei teologii

Îndrumar de studiu

LECTIA A
TREIA

BAZAREA PE REVELAȚIE

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

ÎNDRUMAR DE STUDIU

CUPRINS

Schema lecției.....	Error! Bookmark not defined.
Notițe.....	4
Întrebări recapitulative.....	Error! Bookmark not defined.9
Întrebări aplicative.....	Error! Bookmark not defined.

Modul de utilizare a acestei lecții și a îndrumarului de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIMM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **În timp ce urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriți sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină.

Schema lecției

- I. Introducere (0:28)
- II. Găsirea revelației (1:57)
 - A. Revelația generală (2:50)
 - 1. Mediul (3:53)
 - 2. Conținutul (6:20)
 - B. Revelația specială (8:57)
 - C. Legăturile reciproce (11:53)
 - 1. Suprapunerea (12:21)
 - 2. Necesitatea (19:00)
- III. Înțelegerea revelației (24:30)
 - A. Obstacolul păcatului (25:46)
 - 1. Revelația generală (26:40)
 - 2. Revelația specială (27:58)
 - B. Iluminarea Duhului Sfânt (30:13)
 - 1. Revelația specială (31:45)
 - 2. Revelația generală (35:10)
 - C. Rezultatele (38:24)
- IV. Căpătarea încrederii (44:41)
 - A. Calitatea analogică (46:11)
 - B. Procesul **considerației** (52:22)
 - C. Alinierea adecvată (59:09)
- V. Concluzie (1:03:22)

Notițe

I. Introducere

II. Găsirea revelației

Revelația divină trebuie să joace un rol crucial în teologia creștină.

A. Revelația generală

Dumnezeu Se revelează prin toate lucrurile create în general și tuturor oamenilor în general. Numită uneori „revelație naturală,” întrucât această revelație vine prin intermediul naturii sau creației.

1. Mediul

Dumnezeu Se revelează prin creație, din ceea ce a fost făcut.

Și creația sub influența ființelor umane este un canal de revelație.

2. Conținutul

Revelația generală revelează ființelor umane cel puțin două tipuri de informație:

- atributele lui Dumnezeu
- responsabilitățile noastre morale corespunzătoare

Atributele lui Dumnezeu care nu pot fi văzute direct se văd indirect în creația Sa.

Diversele aspecte ale creației revelează responsabilitățile morale pe care le avem înaintea lui Dumnezeu.

B. Revelația specială

Nu este dată tuturor oamenilor din toate locurile, ci unor segmente specifice sau „speciale“ ale omenirii.

Revelația specială a avut multe forme de-a lungul istoriei, dar Dumnezeu S-a descoperit cel mai clar și mai deplin în Fiul Său Isus.

Înainte de venirea lui Hristos, Dumnezeu S-a revelat pe Sine și voia Sa în multe moduri speciale:

- A vorbit direct oamenilor.
- A dat vise supranaturale.
- A deschis ochii la viziuni.
- A vorbit prin profeți, preoți, împărați și înțelepți.

Standardul pentru teologia creștină este revelația lui Dumnezeu în Hristos.

C. Legăturile reciproce

Legăturile reciproce ne vor ajuta să vedem că nu ar trebui să neglijăm niciodată nicio formă de revelație.

1. Suprapunerea

Revelația generală și specială se suprapun destul de mult.

Revelația specială din Scripturi atinge multe subiecte care formează un continuum între descoperiri extraordinare și descoperiri foarte comune.

- revelație foarte specială — ezoterică; dată în moduri extraordinare, supranaturale
- de mijloc — amestec de ezoteric și descoperiri date de Duhul prin mijloace mai obișnuite
- revelație specială generalizată — Duhul Sfânt i-a călăuzit pe autorii biblici să facă observații corecte despre experiențe obișnuite

Și revelația generală are un conținut foarte variat.

- revelație foarte generală — lucruri care sunt cunoscute celor mai mulți, dacă nu tuturor oamenilor în deplinătatea facultăților mintale care au trăit vreodată pe pământ
- de mijloc — experiențe date numai unora, deoarece sunt limitate într-un fel sau altul, cum ar fi în timp sau spațiu
- revelație generală specializată — elemente extraordinare; lucruri pe care le asociam adesea mai strâns cu revelația specială

Noi privim Scripturile ca autoritate nu doar în chestiunile pur religioase și morale, ci și în tangența lor cu istoria și știința.

2. Necesitatea

Revelația specială este menită să specifice, să clarifice și să reveleze pe Dumnezeu și voia Sa dincolo de ceea ce prezintă revelația generală.

Formularea teologiei din revelația generală (teologie naturală) trebuie să fie călăuzită de revelația specială.

Scripturile abordează direct un număr limitat de lucruri. Ele vorbesc de lucruri relativ puține comparativ cu amploarea revelației generale.

Diversele aspecte ale revelației generale și speciale formează rețele de reciprocități multiple.

Rolul revelației generale:

- Ceea ce învățăm din revelația generală ne dă posibilitatea să înțelegem revelația specială.
- Revelația generală este necesară pentru aplicarea cu succes a Bibliei.

III. Înțelegerea revelației

Este un lucru ca Dumnezeu să ne dea revelația Sa, și un alt lucru ca noi să o folosim corect în teologie.

A. Obstacolul păcatului

Dacă Dumnezeu ar lăsa nestăpânită influența păcatului, noi am respinge revelația Sa din toate puterile.

Efectele noetice ale păcatului: Păcatul ne întunecă mintea.

1. Revelația generală

Păcatul ne face să suprimăm mult din ceea ce știm și ne orbește la mult din ceea ce are de oferit revelația generală.

În măsura în care suntem lipsiți de harul lui Dumnezeu, răstălmăcim datele revelației generale pentru a se conforma cu dorințele noastre depravate.

2. Revelația specială

Ființele umane păcătoase se opun învățaturii Scripturilor dacă sunt lăsate fără îndurarea lui Dumnezeu.

Problema răstălmăcirii păcătoase a Bibliei nu se limitează la necredincioși; ea îi infectează și pe credincioși.

B. Iluminarea Duhului Sfânt

Deducerea adevăratei teologii din revelație rezultă din slujirea personală a Duhului Sfânt în viața noastră.

1. Revelația specială

Luminare: lucrarea Duhului când dă descoperire în revelația specială

Duhul lui Dumnezeu lucrează în multe feluri nerăscumpărătoare pentru ca necreștinii să înțeleagă multe aspecte ale revelației speciale.

- Lucrări comune ale Duhului
- În contextul harului comun

Lucrarea de luminare a Duhului este mai mare în rândul credincioșilor decât în rândul necredincioșilor.

Întrucât numai Duhul ne luminează, teologii creștini trebuie să se dedice rămânerii în pas cu Duhul.

2. Revelația generală

Duhul Sfânt dă bărbaților și femeilor abilitatea de a folosi corect revelația generală.

- înțelepciunea

- luminarea

Duhul lui Dumnezeu îi învață și pe credincioși și pe necredincioși adevărul revelației generale.

C. Rezultatele

Creștinii trebuie să formuleze teologia bazându-se și pe revelația generală și pe cea specială.

Revelația generală și cea specială nu se contrazic niciodată. Lui Dumnezeu nu-I este greu să aducă laolaltă ceea ce revelează în toată creația și în Scriptură.

Ce știm din revelația specială și generală:

- Nu este revelație *in sine*.
- Nu atinge niciodată perfecțiunea.

Când întâlnim discrepanțe aparente între revelația specială și generală:

- Este posibil să fi înțeles greșit revelația specială.
- Este posibil să fi înțeles greșit revelația generală.
- Este posibil să fi înțeles greșit și revelația specială și revelația generală.
- Este posibil să fi întâlnit o taină care ne depășește pur și simplu înțelegerea omenească.

Yield judgment față de ceea ce credeți că învăța Biblia — chiar dacă s-ar putea ca mai târziu să fie nevoie să vă corecți modul de înțelegere a Scripturii.

IV. Căpătarea încrederii

A. Calitatea analogică

Gândirea binară: Evangelicii se gândesc de multe ori pur și simplu la:

- lucruri pe care le știu
- lucruri pe care nu le știu

Situația este mai complexă decât sugerează un model binar.

Gândirea analogică: Ne susținem convingerile teologice cu o măsură de încredere mai mare sau mai mică.

Rețea de convingeri:

- Stratul superior — Încredere scăzută; schimbăm, scoatem și adăugăm cu ușurință la aceste convingeri

- Esențiale — Încredere mare; este dificil să modificăm, să scoatem sau să adăugăm la aceste convingeri esențiale. Ele afectează părți mari din orice altceva mai credem.
- Straturile de mijloc — Grade diferite de încredere și angajament

În fiecare teologie creștină apar diverse niveluri de încredere.

B. Procesul de **considerație**

Duhul Sfânt ne învață și ne convinge printr-un proces de **considerație**. Noi ne supunem influențelor pe care le folosește Duhul în mod obișnuit ca să ne învețe.

„Dumnezeu, în providența Sa obișnuită, Se folosește de mijloace, dar cu toate acestea este liber să lucreze fără ele, mai presus de ele și împotriva lor, după plăcerea Sa“ (*Mărturisirea de credință de la Westminster 5.3*)

Duhul Sfânt ne luminează și ne confirmă pozițiile teologice atât în moduri extraordinare, cât și ordinare.

În teologia oficială suntem mai preocupați de procesele ordinare pe care le întrebuințază Duhul.

- *Exegeza Scripturii*: interpretare
- *Interacțiunea în comunitate*: interacțiune cu întreaga rasă umană, în special cu credincioși
- *Viața creștină*: succes și eșec, rugăciuni, închinare și slujirea lui Dumnezeu

C. Alinierea adecvată

Ar trebui să facem o aliniere adecvată a nivelurilor de încredere pe care le avem în diversele noastre convingeri.

Una din responsabilitățile noastre importante în calitate de teologi creștini este să stabilim câtă siguranță să atribuim convingerilor specifice.

Ar trebui să ne aliniem în mod obișnuit nivelurile de încredere cu rezultatele **considerației** fidele față de exegeză, comunitate și viață creștină.

- Cu cât există mai multă armonie, cu atât ar trebui să avem mai multă încredere.
- Când exegeza, comunitatea și viața creștină nu sunt în armonie și au o pondere aproape egală, ar trebui să avem mai puțină încredere.

V. Concluzie

Întrebări recapitulative

1. Ce este revelația generală? Ce ne învață ea?

2. Ce este revelația specială? Ce ne învață ea?

3. Descrieți legăturile reciproce dintre revelația generală și revelația specială în ceea ce privește suprapunerea și necesitatea lor.

4. De ce este important să ne deducem teologia din revelație?

5. Cum ne stânjenește păcatul înțelegerea revelației generale și speciale a lui Dumnezeu?

6. Cum ne ajută Duhul Sfânt să înțelegem revelația generală și specială a lui Dumnezeu?

7. Cum ar trebui să rezolvăm conflictele aparente dintre revelația generală și cea specială?

8. Ce înseamnă a spune că concluziile teologice sunt mai degrabă analogice decât binare?

Întrebări aplicative

1. Cum ar putea să vă apropie mai mult de Dumnezeu faptul că Îl înțelegeți prin revelația generală?
2. Cum ar putea să schimbe înțelegerea asemănărilor și diferențelor dintre revelația generală și cea specială modul în care face cineva teologie?
3. Cum vă simțiți știind că păcatul încă lucrează în noi pentru a suprima și a distorsiona mare parte din revelația lui Dumnezeu? Ce speranță aduce Duhul Sfânt? Cum ne putem păzi de erorile teologice produse de efectele noetice ale păcatului?
4. De ce este necesar să abordăm analogic încrederea pe care o avem în pozițiile teologice? Descrieți o situație în care o abordare binară a încrederii ar putea cauza probleme în biserică.
5. Ce impact au avut exegeza, comunitatea și viața creștină asupra convingerilor voastre? Care dintre aceste influențe a fost cea mai importantă pentru voi? De ce?
6. Pentru care convingeri aveți cea mai mare încredere? Pentru care convingeri aveți foarte puțină încredere? De ce atribuiți aceste niveluri de încredere acestor convingeri specifice?
7. Care este lucrul cel mai semnificativ pe care l-ați înțeles din acest studiu? De ce?